

GOSPODIN – PRAVDA NAŠA

1. nedjelja došašća, C

„Ni med cvetjem ni pravice“ veli naš pjesnik. Ljudsko je iskustvo blizu zaključka kako nema pravde na zemlji. Odgajatelji znaju vrlo dobro koliko su i mala djeca osjetljiva na nepravde. A kad samo pomislimo koliko li je ljudi tijekom duge ljudske povijesti uzdisalo za pravdom. Kad samo pomislimo koliko je i danas ugnjetavanih i bespomoćnih, koje silnici uzimaju za svoje igračke. Doista, svi toliko žudimo za pravdom!

Onaj stari biblijski narod, Židovi, kroz svoju su dugu povijest itekako iskusili što znači tuga i žalost, što znači objestan podsmjeh silnika. U današnjem prvom čitanju vidimo kako je Judeja zajedno s glavnim gradom Jeruzalemom uznemirena i tjeskobna zbog ratnih strahota, zbog propasti koja prijete i gradu i cijelom narodu. Grad samo što nije osvojen, narod samo što nije odveden u ropstvo. „Zlo se vidi, dobro biti neće“, rekla bi naša narodna pjesma. Ljudi su već klonuli duhom. Nema pravde, nema mira, nema nade. Sve propada. Ljudi logično zaključuju: ako doista budu protjerani iz vlastite domovine, ako im se sruše sve tinje i gradovi, ako njihovi kraljevi i velikaši poginu od mača, što će od njih ostati u budućnosti, što uopće može od njih ostati? Poput tolikih drugih naroda, nestat će s lica zemlje i ostat će im samo blijed spomen.

Pa ipak, u tom posvemašnjem mraku i zdvojnosti, prorok Jeremija naviješta kako će Judeja biti spašena a Jeruzalem živjeti spokojno. To je taj paradoks, ono neočekivano. Dok svi nemoćno spuštaju ruke, dok su toliki bez nade i tupa pogleda, prorok govori o posve drugačijoj budućnosti. Kako će izglediti taj preokret i to spasenje? Jeremija naviješta izdanak Davidov. Doista prava riječ: izdanak. David je naime bio ono snažno i gorostasno deblo, stup njihov, ponos i uzdanica njihova. Sada je to deblo srušeno, ostao je samo korijen. I evo, veli prorok, iz tog će korijena niknuti mladica, jača i snažnija od samoga debbla. Taj potomak Davidov donijet će spas, mir i spokoj. A novi grad će se zvati „Gospodin - Pravda naša“. Sve to čini izdanak, mladica iz Davidova korijena. Doista, ta stalna i čvrsta nada u dolazak mesije i u ispunjenje Božjih obećanja držala je taj narod.

Pred nas je danas stavljen taj narod i njegova povijest. Znamo da je taj narod na određeni način slika novog Božjeg naroda, slika Crkve, slika svakog pojedinog od nas. I mi toliko puta žudimo za mirom, za pravdom, za sigurnošću i onom malom ljudskom srećom. Žudimo za Božjim glasom, za zaštitom njegove milosne ruke. I kako to nekad izgleda daleko! Kako li nam se ponekad čini da smo

sami i nezaštićeni! A prorok nam govori, evanđelje nam potvrđuje: Krist dolazi. On je naš Spasitelj, on je naša nada, on je mir naš, on je put, istina i život, on je pravda naša. Ne može čovjek svojom snagom postići pravednost, niti vlastitom neokaljanošću dospjeti do sretno vječnosti. Samo Bog to može za nas učiniti. On je pravda naša, on koji svojom pravednošću, onom koja dolazi iz ljubavi, jedini spašava.

Crkva će uskoro slaviti blagdan Božjeg milosnog djelovanja po utjelovljenju Božjeg Sina. Bog je onaj koji nas je ljubio od početka. Samo nas on spašava. Zato smo mirni i spokojni jer je Gospodin Pravda naša.

Zvonko Pažin